

LABINJONSKI ĐORNALIN

► Na inicijativu Majde Milevoj Klapčić, voditeljice školske medijske grupe i knjižničarke SŠ Mate Blažine do 2024. godine, L.A.E. XXI je 2021. godine objavio prvo, tiskano izdanje novine „Labinjonski đornalin“ čiji su autori bili isključivo učenici srednje škole. Već iduće, 2022. godine, u sklopu projekta „DKC Lamparna online“, a u svrhu nastavka (o)čuvanja i promicanja lokalnog dijalekta među mladima i nadolazećim generacijama na Labinštini, te poticanja veće svakodnevne upotrebe ovog jedinstvenog dijalekta među građanima, objavljeno je i drugo, ali samo digitalno izdanje đornalina na cakavici, na čijoj izradi osim srednjoškolaca sudjeluju i drugi građani Labinšćine vrlo različite dobi. Nakon godinu dana pauze, 2024. godine L.A.E. XXI odlučuje revitalizirati ovaj projekt, te nakon sedam održanih radionica čitanja i pisanja cakavice pod vodstvom Daniela Mohorovića, profesora u SŠ Mate Blažine, izdaje drugo tiskano izdanje đornalina. Nakon više od godinu dana pred vama je sada novo, treće tiskano izdanje Labinjonskega đornalina, realizirano u partnerstvu s Gradskom knjižnicom Labin, te uz financijsku potporu Grada Labina i ACI d.d. .

Neka van novo leto bude bolje od vega pasanega!

Dean Zahtila / L.A.E. XXI, prosinac 2025.

Lepi moji dragi ljudi,

drogo mi je da je štejete i va, tretji po rede, drugi Labinjanski đornalin na horte, a horta je horta, crni prsti provi so timbar preštejenega đornala, va ken i va put jimamo čakulodo s podeštoten (novo leto, novi podeštot), za nas pišo labinjanski đornalisti i ljudi od kulturi, ali jovljajo nan se i cuda drugeh ljudi sa interesantnemi štorijami, kontami, recetami, a ja vas kako dricetor i vega numera pozdrovljan s konto ko son va ve lete, kada se spametimo stote letnice Giuseppe Martinuzzi, napiso va njeno cos:

Kad bi se Pina zbudila

Kad bi se Pina zbudila zajno bi zavopila:

kontra bolnega vremena
kontra munjenega vremena
kontra manikomija vremena
ka ubija
i duh i telo
i istino i lepoto i dobroto
se
i sebe

kontra Svetega Šoldina
kontra sedan obrazi jenega šlovečiča
kontra globalnega totalitarnega kampa
kontra slepoće i gluhoće

Kad bi se Pina zbudila bila bi otrocica z Rialta
otrocica ka još vajka išće svojega otroka
forši partizana
bila bi pretelica
kumpanja
ženskami i muškemi
semi

Kad bi se Pina zbudila budila bi narod
ka hrknji
kemu so sproli mozak:
lepi moji ljudi
ca ne vidite

ca ne čujete, ćutite:
se je kontaminano
na gvero smrdi
dosta je malo jači doš
(bombah, dronah, siromaščini, virusi)
da se karton vega sveta natopi
rastopi

Kad bi se Pina zbudila
najveć bi je kumpanjivala vališa
bila bi na seh barikadah vega sveta:
z Gen Z
va flotile za Gazo
z gušten zajebavala si fašisti vega sveta
O ja, ja, si bi z Pino bili na barikadah
kad bi nin zajik zatrli
kad bi ni kućo spolili
famejo skanćelali

Kad bi se Pina zbudila siguro ne bi mucala
ošto kad bi usta zašila
po noće ne bi mogla
spat.

Daniel Mohorović

Đornalista Pino z Dubrovi čakolo s Renatu Kiršić Veselica

Va Labinjonsken đornaline ćemo pokozat neki ljudi ki živijo celi život va Labine, delaju sacega, a forši hi ljudi još ne poznoju dobro. Neki puti kad son paseva po Dubrove, vajk son si misli od kada je to tuka i jo li se ki s ten bavi. Šo son iskat malo po Internetu i son noša da je prežidente Renata Kiršić Veselica. Tako son priša vonka da bi mogla ona se soma prežentat ca dela i kuko.

1. Pravite nan ka ste vi jušto ošto smo siguri da vas puno ljudi još ne pozno.

Dobar don semi ki čitajo! Zoven se Renata Kiršić Veselica, rojena son na 25. Maja 1987. va Pule, hodit i plavat son pošnela va Rapce od kudat mi je mat Frida, imela son radi se igrat na sele va Pustiće poli Snašić od kuda mi je otac Bruno, a iman i mlajega brata Fabia ka je seda va Holandije. Oženila son se va Labine, neson utela poč dugo ot Rapca i živijen sa mojen mužon Mauron. Iman jeno velo pretelico, hći od mojega muža, ka se zove Dena s ku tu i tamo ren na neki koncert od te moderne muzike ku zoveju trap. Treba bit va dire vajka! Ona pak hodi va Pul va školo za infermijero. Kad smo je pitali ca će bit kad bude vela je rekla: ja bin samo utela pomoć ljudem i zato ren za infermijero!

Ja z druge bondi, son kako mića utela bit maeštra, pok neson utela bit niš ni nic delat, samo klotit i bit s pretelicami. Komić i dvo son šla študjat, pero škola mi je vajk hodila. Kad son finila študji son utela poč navigat. Fermo me je moj muž va kega son se inamorala i smo skupa rekli ne remo mi nidere, zustat ćemo Labine živet i delat, to će bit naše more.

Živet va mićen grode kako ca je Labin ni saki put lahko, ma treba si dat kuraja i noć svoju fortunuu.

2. Kako ste vi nošla svoju fortunuu va ten našen mićen grode?

Alora, pred više od 10 let pokle ca son finila študjat pošnela son delat va jedne udruge za mlodi s drugem mlodi. Tamo smo delali propjo sacega, a mene je bilo najlepce delat s mlodem i pomoć. Navadila son tamo pisat projekti za dobit beci za naše ideji od Evropske unije, navadila son puno o drugem perke so nan pridevali od cele Europi. Najlepce od sega mi je bilo volontirat i to je vajk nešto ca treba rivat napred. Saki od nas bi treba baren jedonput va živote bit volonter. Ošto volonteri su ljudi ki drugem pomoro i ne išću beci za to, i sakeh je fozi.

Por let son delala va Zagrebe, to mi je bilo najhuje ošto son morala bit ča od doma, a saki put kad bin se tornala bi mi bilo bolje i lepce.

2017. son prišla va udruhu ka se zove Mediteranski kiparski simpozij i ka je kapo od Parka skulpturah Dubrova. Don denas son prežidente od udruhi, a delan kao direktorica Pučkega otvorene učilišta va Labine. I jeno i drugo je delo, ali jeno ni plaćeno, dok drugo je. Joko son kontenta da delan ono ca iman radi, jer kad imaš radi svoje delo ni ti teško nanke kad je najhuje, vajka treba rivat napred i dat se od sebe! Va Labine je moja fameja, diboto si moji preteli, Labin je moj grod, moja fortuna.

3. Ca delate na te naše Dubrove? Son cu praviti da je Dubrova joko stora?

Ono ca mi denas poznomo koko Du-

brovu nekada je bila stancija od fameji Battiala-Lazzarini, a kamo je seda park sa skulpturami od kamika oni so držali blogo i sodili fruti.

Nedere pred kraj 1960-te direktor od Centrala (ugostiteljska firma) Lučano Martinčić je zamoli prežidentea od Labinske komuni Josipa Faraguna da mu pomore renovirat stanciju. Oni so pitali artiști Josipa Diminića, Quintina Bassania i Milenu Lah da storijo jedon program ka bi pomoga šalvat stanciju Dubrova. Si oni skupa, a pomoga je i Branko Fučić, so bili propjo prvi ki so pošneli s Mediteranskem kiparskem simpozijem.

Onda so se 1969. pošneli nojdevat študjani ljudi od Istri i od druder ki so pošneli delat Čakavski sabor. Pokojni Diminić je kao študjon šlovek skupa s još ljudi ki so pisali poeziju, kantali i toncali po naše, artiști i profesoři stori Katedro Čakavskega sabora Labinske republike, ke je glavni program bi Mediteranski kiparski simpozij. Prvi artiști - kipari Milena Lah, Ivan Kožarić i Antonio Paradiso prišli su na Dubrovo 1970. i storili prve skulpturi od istarskega kamika. Oteli so da skulpturi budu vele, da budo od kamika jer je joko trd i more zdurat dugo na otprten, i da bude beli ošto je karbon već crn, a njega smo već si bili štufi. Malo škercon, ali je diboto tako.

Od te 1970. do denas na Dubrovo su pridevali artiști sake fozi, i muški i ženske, neko leto anke pet od njih, neko leto samo jedon, koliko je bilo šoldi. Na Dubrove imamo artiști od sakudar, pre-finta su pridivali od Toliji, Španiji, Mađarske, Sloveniji, i puno drugeh državi,

od Merik, Japona, Kini,... . Danas kad se šeće po Dubrove more hi se oboć seh 75, a je hi i po Labińšćine, ma anke va Zagrebe (Pantovćak), Iloke, Vukovare i va Kune na Pelješće, va Dalmocije. Dugo let se niš ni delalo jer so se malo zgubile užonci ma anke i forca od Dimića ka je puno let se riva diboto som.

Kad son prišla 2017. ni bilo lahko, ma nas je bilo por ki smo doli se ca smo mogli da se Dubrova šalvu i rine napred.

4. Son bi prošićat, son vide da je trova lepa, da je cisto i da je dosti ljudi. Ca se delate?

Pošnet ćun od jenega kraja, ošto je dosti tega, a nebin utela niš zobit. Prvo smo pošneli s neki projekti ki su pomogli da nan Dubrova bude lepa. Trova se kosi baren dvo puti na leto perke jo je lepše videt, laglje se šićat, ma anke i teć, a još je lepce ležat na nje. Kad se finalmente pokosilo, imeli smo co videt – smeti od preko 10 let. Cistit so nan pomogli vero si, od najmanjih do veleh. Ni saki don lepo cisto, ali eko za oni ki vo čitaju, dajte si kuraja hitite smeti va

kanto ili hi zamite ća!

Za oni ki neso bili tamo već let, moran reć da smo posekli joko puno bolneh i storeh drevah, ma smo hi anke zasodili noveh. Dubrova nan je joko vela, Park skulpturi ima prefinta 15 hektari, to vero ni malo i neki to treba tendit trdo dobro.

Kako mi vrah nedo mira, utela son anke da rivenimo malo i ti naši suhozidi. Pošneli smo 2020. i delamo hi još danas, i velja ćemo hi finit dok ne gremo va penzijo. Son zracunala da je nekoliko kilometri suhozida, i se šperon da ćemo imet kamika za se.

Ono ca ima joko veli valor, to su naše skulpturi, od keh neke imaju preko 50 let, pa hi i tendit treba duron. Tamo je i Bela cesta. Forši je parkovi na ten svete ki imaju skulpturi od kamika, ali vero jedini nima cesto ko su delali artiști kao ca je naša.

Nju smo pošneli šalvivat 2023., a se šperomo finit drugo leto. Stakleno kocko smo rivali otpret pred dve leta i od tamo sada delamo.

Ono ca je najhuje, ali i najlepce na bot, je kad pridu artiști i delaju skulpturi va kamike. Od keda son ja prežidente storile se njih devet, i jena va Dalmocije. Bilo je tu cuda cuda dela, ali kako i vajka rivali smo napred i protivamo novi simpozij za 2027.

Da nan ne bude dosadno, va našen amfiteatre kega zovemo Dolac, delamo sakukove fozu iveni od kulturi, a i fešti, najveć po lete, kad pridu muzičisti, glumci, slave se rođendani, a neki se prefinta i zakone. Ali najveći valor nan je kad pridu deca od školi - oni nan davajo kuraja.

5. Za kraj, jer vidin da nećete na prešu ferat, ca biste rekla našemi Labinjoni?

Dragi moji Labinjani, saki don kad se zbudite i otprite oci, dajte se od sebe da van ta don bude najbolji ca more bit. To ca mi imamo va Labine nima jedini, mi je žol da tecemo drugamor, a ne rivo štimat ca imamo doma. Dubrova je od seh nas, koliko je si mi štimomo takova će nan i bit. Jenovo falo semi dobremi ki štimuju i pomoru Dubrovu kroz se te leta.

versi po nase

Življenje na kupciće

Don za dnevon rikordi sprovljamo
kako zreli fruti ki z gron padajo
don za dnevon, rigo po rigico
besedi stivujemo
va libret življenja na lahko hi kalujemo
radost...smeh... suzi...dolor
ono mesto kede srce živo je, ubojdo nan

kako limozino speronco gojimo,
sentimenti brojimo, pasioni i kolori
konti, od duši melodiji,
kruha pod crepnjo odori
libreti, fotografiji
pensijerini, kartolini
od naseh kuntrodicah fjorelini
si sledi, dobroti štofnji
šćorice od rojenja
molitvice va melankonije trpljenja
hipići keh nikad ne smemo zobit

sto puti vajka sejno pitamo, rispodnit ne znomo
dnevi detinjstva, mladosti, zrelosti
prez konfina puti nebrojeni, vijaci keh moramo pasat
rikordi saki don zapisat
na platnu proznemu disenj destina zapostat...
pađina ko moramo srcen kolorat
da nas kapi saki kristijon ki štet ume
se one besedi nedorecene
ke lampojo i grme va tebe i va mene...

gremo na vijac, korak po korak
pobirajuć sako smrekovico
poslušajeć srca glos
nase šćorice z davnini
na vreme zapišimo
da hi nikat jedini
ne more kancelat...

...poezija je zadnja forca va mene
s ko držin življenje na kupciće...

Neda Milenkovski

Prvi bušić

Poli mora šećemo i za ruki se držimo,
Sako malo se femomo i sramežljivo pogljedamo.

Okole nas ljudi šećo, ma mi hi ne ošervomo,
Ošto, jedon na drugoga pensomo.
Vetar nan je po rumenah obrazah paso,
I va srce nan neki lepi pesijeri klo.

Na lahko si me okole vrota ćepo
I sramežljivo prvi bušić mi do.

Sa rumena son prišla i pogljedala te na mило,
A va sebe skokala, kuko mi je lepo bilo.

Vreme nan je brzo pasalo i morali smo doma tornat
Kuntenti, va šperonce, da ćemo se opet inkontrat.

Mesećina se je nad more pokozala
I nas dveh,zavajka skupa,zavećala!

Bruna Gobo

Smo ca smo

Son ca son,si ca si,smo ca smo
Za folit se smo dobri
Za dobro delat, smo ca smo
E moj pretelo,si ca si
Koko političar,son ca son
Za CAGODAR,valja smo
I koko će nan bit dobro
Za jeno bolje,zapoštojmo i šenjojmo
Son ca son,si ca si smo ca smo

Mladen Bastijanić

Jena šćorica o furešte

Gonali smo s Evo, nećemo reć ki je jušto. Ona je prišla va Labin sa svojen mužen, samo leto don pokle njega. Bilo je to 1965-tega leta. Bili so mlodi. Prvo tega ona je živela i delala va Petrinje, a rojena je Slavonka.

Kad je prišla va Labin zonju je se bilo drugošlje od onega ca je do onda poznala, zajik, ljudi, užonci...

Zajno se je spametila kako je markat vude bi prozan, a ona je bila navajena da je poli nje markat vajka bi pun. Spameti se koko ni na markate mogla noć karotu, koren od prešimula, nego su imeli samoć pera od prešimula, a poli njih se je se to moglo kupit na markate. Janke ni je bilo teško kupivat na markate i va butege ošto je čuda njih va to vrime gonalo taljonski. A ona ni znala ni labinjonski, a još manje taljonski.

Kako ni cuda tega ni bilo poznato, špjegala je koko je na markate kupila šparugi, vero su ni bile lepe i klala hi je va vož kako rožice, ošto je pensala da to so rožice. Kad ni je muž priša doma pošne se je smijat i ni je špjego da je to za jes, a ne za va vož. Dobro je da je on zno koko se te „rožice“ protivaju, ošto mu je to pravi njegov pretel, tako da su za veceru šparogi finile va pijate z jojami i bile so ni žuhke, dok se ni navadila, ma danas hi vero ima juko radi.

Ni ni samo na markate bilo teško gonat, nego anke sa susedi. Imela je tri susedi stareje od nje, jena je gonala samo labinjonski, s nju se nikako ni rivala kapit, ošto taista ni nanke utela prv vat kapit ca Eva gona, nanke je Eva kapila ca ni ona špjego. Druga suseda je živela po svite i s nju je bilo laglje gonat, ne samo radi zajika nego je znala i druge stvora ke su i Evu intrešale.

A ona treta suseda ni znala juko hrvotski, ali je imela željo da mlode susede pomore da kapi labinjonski. E ma tu je bi i njeni muž ka je kada je je cu da mu žena gona hrvotski „Ca češ i ti bit Hrvatica?“. Je bilo na škerac, ma je reka.

Spameti se koko se je suma sobun smijala kada je hodila po ceste zuda dve ženske ke su celo vreme gonale „sutra“, a nje ni

Čakuloda na Turjone – deseti rojendon

Petega setenbra vega leta labinska Čakuloda na Turjone je senjala deseti rojendon. Vela mi je cos i kontenteca bila pozdravit seh na Turjone, na posebnem meste, na ken smo se spravili prvi put pred deset let. Deset let va poezije na domoće besede ni samo numer, to je vreme va ken smo pleli versi va kukoni i kitice, deset let so rikordi ki čo zustat zavajk zapoštani kako beleca lapiša ki nan je pomoga domoćo besedo zapisat.

Oteli smo našem grodu, a i dalje od njegovih konfini, pokozat da poezija i ljudi ki jo pišo po nase, onako kako so nas vadili naši stori, ne sme zustat zaprta med kopertinami nekega libreta. Oteli smo srce i dušo otpret i va versah svetu je regalat. Od onda do danas, za folo našem grodu gonalo se je, čakulalo i pisalo, balon toncalo i kantalo, od onora zatarankalo, otkrili smo si oni dragi segreti, emocijoni i sentimenti keh va sebe nosimo. Na videlo so prišle naše užonci, štivale so se va versi, rikamivale so labinski Turjon. Saki ki je tuda paso zusto je inkanton. Va teh deset let diboko smo pustili i nase štofnji i senjoli, lapiš so zeli i veli i moli, i mlodi i oni ki so mlados samo va rikordi stisnuli.

Za so to vreme od 10 let hodili smo jedon do drugoga, vajka napret. Za to vreme deštini so pisali i neke druge šćorice. One so nas na hipić frmale, lapiši so utihnuli, a srce zajecalo zadnje adio pretelan po lapiše, ki so šli po nekeh širokeh kuntrodah, putićah i klancićah, tamo kede se vonjelićan piše najlepca poezija. Na škancije labinske poetiki pustili so doto od valora, na domoće besede zapišeno, na onor grodu i celemu našem kraju.

Cuda smo za deset let skupa storili. Našo cakavico smo nosili dalje od Labina, i kamo got je prišla bila je pofoljena i štimana. Nošla se je va mednarodnemi libreti s debelemi kopertinami, lejili smo je na festivalah poeziji, zapoštana je na Hrvošken sabore kulture, tamo našo cakavico već dobro poznojo, a neso je vlosa kapili.

POZZO LITTORIO - Chiesa con loggia e campanile

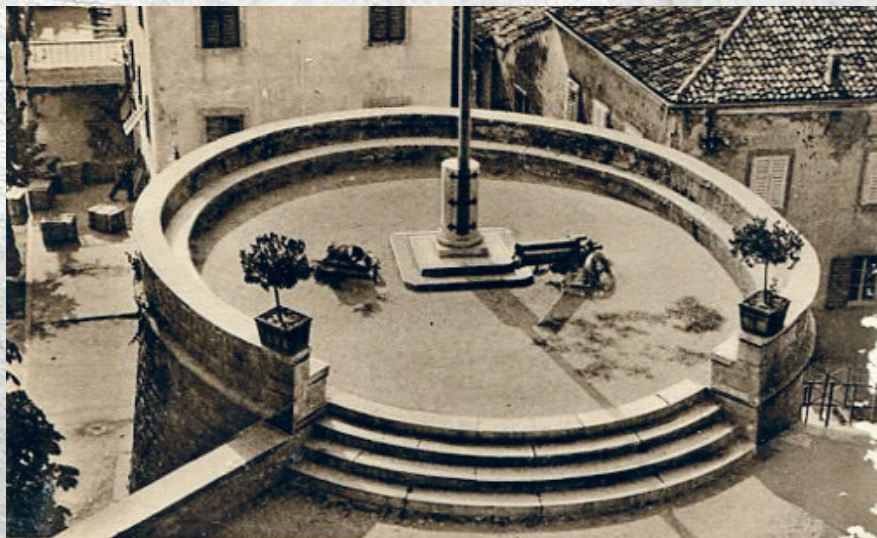
bilo jasno koko gonaju da će nešto biti jutre, kada je to bilo već to jutro, ma je pokle navadila.

Nego ni samo zajik bi drugošlji, sada kada se spameti, njej je najveći šok bi kada je videla koko se va Labine nose reguli za oženit. Ne da je stvor va regulah nego su hi nosili cili šetimonu prvo nego ca je bi pir, a ni se paru da nanke nisu vajka dobro poznali teisteh poli keh greju. Miljor puti ni je neki zarompa na vrotu s rigulon i isko kade stoji taisti kemu nose. Eva je pravila da se je poli njih dor dava na pol noći na pire. Špoža bi vinela vel i toncala je valcer sa saken mušken ki je bi va svatah i saki je mora plotit, a njihove ženi su još dole i regol. Anke je videla da je poli nas dosta ženskah zanosićalo prvo pira, a kad je to rekla jene Labinjonke ta ni je rišpondila: „Šinjora moja, postol se treba prvat prvo nego se kupi“.

Čuda je takoveh šćoricah. Trebalo ni je oko leto don da kapi baren jeno malo, almeno da more pitat ca je ca, ošto neki put od mirakuli novih besedah ni rivala kapit ca je neki reka.

A danaska, pokle 60 let ca je vudeka, vero se kapi, ma i dalje ne gona po naše. More reć neku stvor po domoće, ali danas ionako puno više ljudi va Labine kapi i gona hrvotski. A Labin je grod ka hi je zapježo i kade so zostali živet, magari ga na početke neso kapili.

Sanja Franković Batelić i Đeni Zuliani Blašković

I deca od azila, i deca va škole, i veli i mići, saki je do bobić sebe ošto si znomo da naš govor merito bit zaštićen i brendiran. Kad je naša cakavica dobila timbar zaštićene nematerijalne baštini, srce nan je bilo veće od Uški. Imeli smo vizijo, imeli smo dover, znali smo da nećemo fati storit do kraja ko nas deca ne budo kumpanjivali...tako se je rodila i Mola Čakuloda. Hodili smo napret skupa, jer samo skupa smo se to mogli rivat.

Mi, Labinjonke i Labinjoni smo malo posebni ljudi...cuda puti son cula reć da sentiment ne pokožemo zajno, nosimo hi stišnjeneh va sebe, ali kad treba moremo zijat si skupa na sa glos. Tako je bilo jenega leta kad je Radio Labin pito Labinjani za događaj godine, si smo rekli: Labinjonska cakavica. Anketa je pokozala i timbrala da ne importo za kega votoš kad so izbori, kega si kolora va politike, to nas ni importalo...si skupa imamo jedon valor, jedon onor, jeno beleco, našo besedo i govor kega si imamo radi, kega moramo štimat, cuvati i kokolat...Eko, neka nan gre napret tako, dela imamo još, ideji nan ne fali. Lapiš i biljetin neka vajka bude va žepe... Živi i zdravi bili i na Turjon i kletu prišli.

Neda Milenkovski

Kuhamo po domoće

Za žvacet od kokoši (cirka jeno kilo misa) potrebno je:

- 20 dek žbuli
- 2 dek cesna
- 1,5 dl ulja
- 20 dek pomidori
- 2 dek muki
- 1,5 dl vina
- na vrh nožića mažorana
- na vrh nožića bašelka
- sol
- papor

Ja žvacet od kokoši delan onako kako me je navadila moja nona Marija. Kokoš se ocisti, opere, stavi na manji kusi i praži na ulje dok meso ne porumeni. Onda se stavi fino porežena žbula i kad se malo zapraži stavi freški pomidor. Ako je kokoš domoća trebat će juko pomalo delat da se napravi kako treba, na kraje posipat s malo muki da šugo zgusne i podlit s vodo toliko da se pokrije meso. Stavi mažoran i bašelak, dolit vino, i kuhat na moli ugonj dok meso ne bude storeno.

Ornela Gergorić

Fuži sa žvaceton od kokoši

Za fuži za 5-6 ljudi je potreba imet:

- 60 dek muke
- 3 joja
- 3 žlice ulja
- 1,80 dl vodi
- 30 g soli

Treba zamisit tisto na panjarole... stavimo muko, nasred storit jenu škuljicu, stavimo joja i malo ulja. Zamisit s malo vodi, i misit dok tisto ne bude glatko i rastegljivo. Kad je gotovo podelit ga na 3 kusi, rastignut saki kus s pakljunaco, i pustimo jeno 10-ak minuti da se malo osuši. Tisto namotomo na pakljunaco i oštren nožićen presecemo po sredine i i onda na traki keh onda teba rezat na kvadratići..., spravimo dvo kraja va fuž, i skuhamo hi va vode. Tako hi ja delan.

Pitali smo đornalistu Nenada Čakića kako mu se paro Labin cera, danas i jutre

POZZO LITTORIO - Casa Ceva

Labin je odvajka bi otprta sredina za furešti i delovci od celega sveta. Ta beseda 'celega sveta' zadnjih je let dobila puni značaj pokle su va naš kraj pošneli pridevat delovci valje ot Aziji.

Najviše je Filipinci, to su joko dobri delovci i propjo fine peršone. Kada naverer šećen breka, pa hi inkontron, vajka

me pozdrave, neki put i po hrvotski, magari ko me nikat do te veceri neso videli. Ni to za nas va Labine nic novega, kako ca son reka na pocetke, va Labin su vajka pridevali furešti delovci. Ma koliko to nekemu forši tako ne izgleda, ni to s Filipinci mrvu drugošlje nego kat su pokle Druge gveri poceli pridivat prvi Bosanci

delat va kovu.

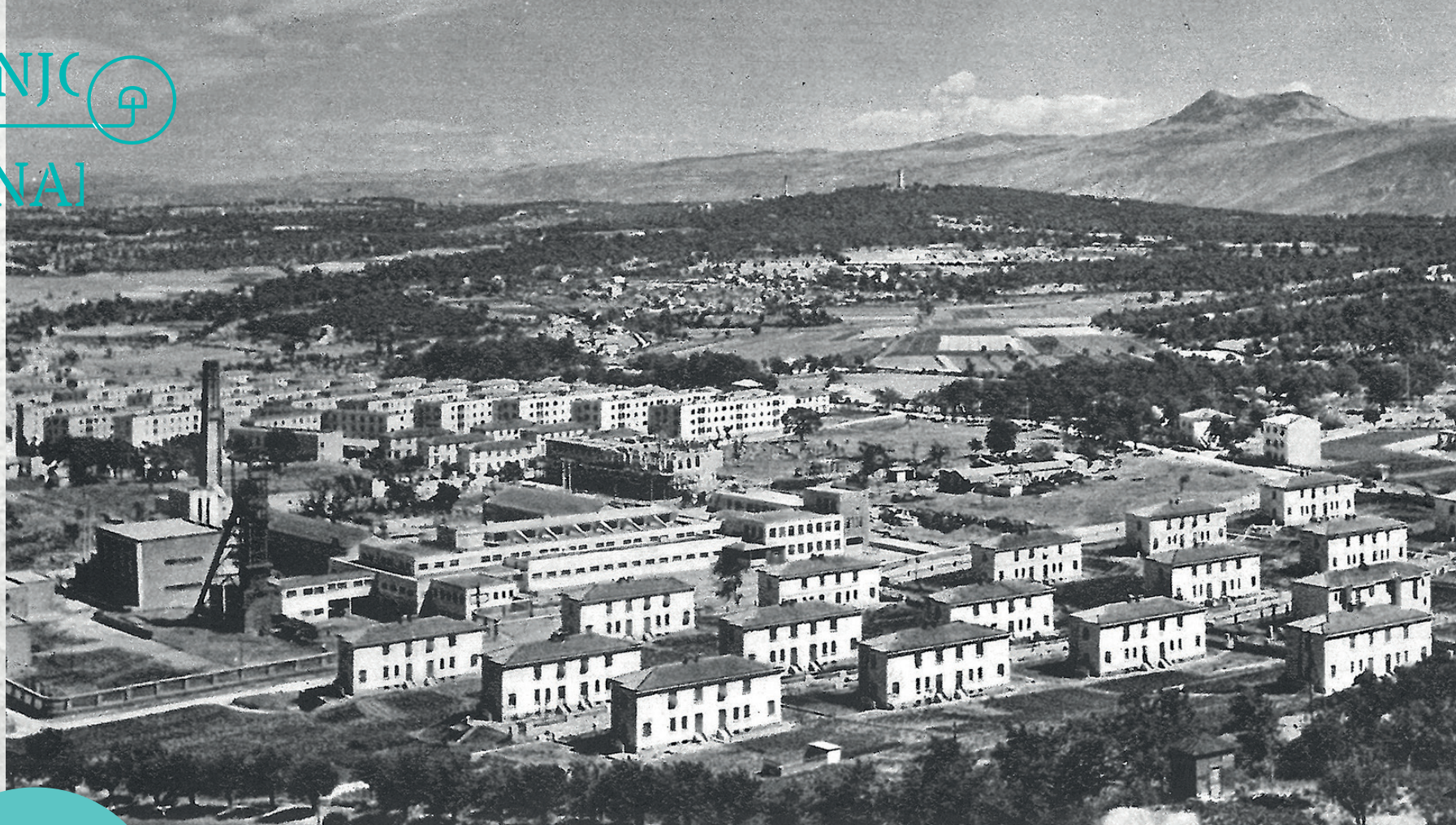
Lahko nami danas, s današnjju pameću to gledat, ali pensojte si malo ka je to bi kulturološki šok za ondašnji Labinjani. Do onda su živeli samo s Taljoni, više njih je bolje gonalo taljonski nego hrvotski i onda je prišla neka nova država, a š nju i neki drugošlji ljudi. Danaska smo, fala Bogu, va Labine si sejni, i oni kemi su noneti rojeni va Labine i oni kemi su noneti prišli z Bosni, ali zajno pokle gveri to su bile vele razliki.

Historija se opet ponovlja. Pret 70 let domoći muški više neso oteli delat pot kovu, pa su namesto njih prišli kovari ot Bosni, a današnji muški i ženske više ne žele delat koko kamaljeri pa su ta dela seda zeli Filipinci.

Jeno jutre naši ljudi forši više neće bit volja nanke decu delat, pa će hi usvaj z Afriki, koko ca delajo neki Taljoni, Tedeški ili Švedi. Se spametite prvega crnega dogatora ka je igro za reprezentaciju Toliye? Zvo se je, pero još se zove, jer je, Boh mu doj zdrolja, još živ – Mario Balotelli. Ime i prezime koko da je provi Taljon.

Pa će se forši za nekih tristi-kvarnor let najbolji dogator Rudara zvat Alen Vlačić, a bit će crn koko karbon.

Nenad Čakić

A o Labine smo pitali i našega novega podeštota Donalda Blaškovića

Kuko je bit podeštot od groda ko ca je Labin?

Nešto najlepce. Forši podeštot od New Yorka misli da je njemu bolje, ali to je samo zato jer ni bi Labine.

Ca pravite o pasani izbori?

Bilo je sacega, trdo se je igralo ali je dobi bolji!

Ste ko mlaji imeli nanke penšjer da će te jedon don bit podeštot?

Neson nikad ko otrok o temu misli. Sa život son bi va sporte, va rukomete i nogomete, tako da va to vreme više son misli o temu.

Kuko vas pježo Labin danas i kukov bi oteli da bude va buduće?

Labin nan malo spi, fali nan mlodeh ljudi. Zato son tu sa svojo ekipo da to kambjomo i storimo nešto da se mlodi tornojo. Vervan da i mlaji ljudi to vide i da želiju da skupa storimo moderniji i uspješniji grad.

Pravite nan malo o prodete Velega kupatila. Ca planirate storit i kada?

Velo kupatilo postat će, kako se danas po hrvatski rece „HUB kreativne i IKT (Informacijsko-komunikacijske tehnologije)“ industriji. Bit će tu sega od kancelarijah, multifunkcionalne dvorani, audio video

studija, zajedničkih prostoriji za delat, ali i memoriji na kovu. Glavni projekt smo storili i sada delamo na građevinske dozvole. Cela vrednost projekta je oko 11 miljoni euri i kandidiramo se za šoldi od Fonda za pravednu tranziciju, kako bi već drugo leto po lete poceli s radovi.

Ca je s groden spoda zemlji va bivše kove? Kada ćemo imet lift va šohte?

Projekt „Podzemni grad“ se nastavlja, ali kako bi opet mogli iskat šoldi od tega sejnega Fonda sada se zove „Podzemni eko centar izvrsnosti“, i uključuje i lift i podzemnu halu sa oko 1500 kvadrati 150 metri spoda Pijacala. Tamo se planira specijalizirani poduzetnički inkubator, laboratoriji za istraživanja, prostori za odležavanje vina, destilati i ulikah, keh se moć i parvivat, kao i prezentacijski i drugi sadržaji za posjetitelji.

Ono ca nas sada ceka su sastanci s Upravu za industriju i rudarstvo, rješavanje imovinsko pravnih pitanji vezane uz prava vlasništva i/ili prava korištenja, i nakon tega izrada idejnega projekta s ken ćemo se opet kandidirat na Fond za pravednu tranziciju.

Ko van je najhuje delo ko podeštot?

Zadnje vreme moren reć da mi je najhuje poč na cimitar. Joko je puno nekeh tužneh obljetnicah, a i puno funerali va vako

miće sredine kede se si poznomo. Zato moramo si skupa delat na ten da imamo čim više mlajeh ljudi va Labine i storimo se ca moremo za njih – da više slavimo kad se ki rodi ili oženi.

Ca delate va slobodno vrime i jo li doma gonate po naše?

Doma sa svojemi gonan po domoće čim više moren, jedino naš ljubimac, brek Tobi ne zno gonat pa njega ne racunon. Slobodno vreme kega je se manje stvarno gledan bit doma ca više s fameju.

Ka muzika vas najviše pježo?

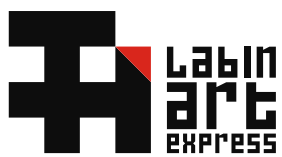
Zadnje ca son sluša je bi Urban na odličnen koncerte va Lamparne. Inače najviše volin domoću muziku, samo ca je zadnje vreme ne rivot joko slušat, jer moran cut se ono ca ne valjo po grode i ca treba popraviti.

I još samo vaša poruka semi Labinjoni i Labinjonkami za novo leto!

Semi Labinjankami i Labinjanami želin zdravlja, ljubavi, uspjeha! Semi nami želin da budemo malo bolji ljudi, da pazimo na drugi i vredno delamo va 2026. lete. Kad storimo put i sreća se dopelje po njemu. Se najbolje semi!

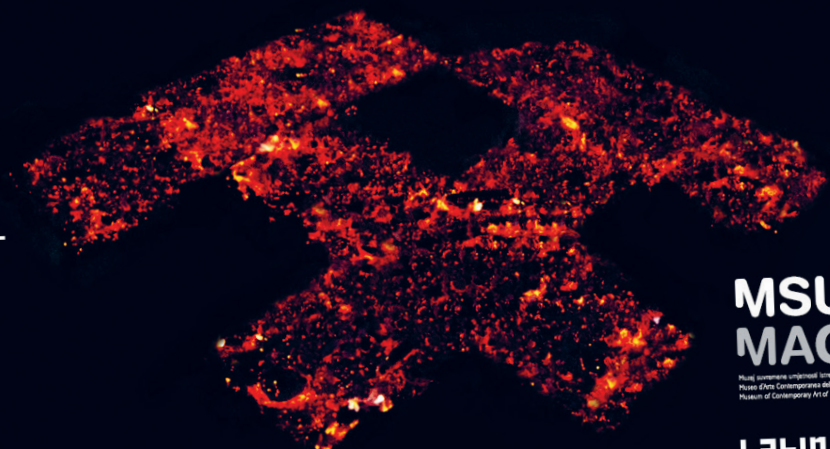
Un saluto da Rabaz.

dkc LAMPARNA

XXX

Muzej suvremene umjetnosti Istre | Museo d'arte contemporanea dell'Istria
Labin Art Express XXI: SUBPOLIS // ANTIBABILON
22. prosinac 2025. – 8. veljače 2026.

MSU
MAC

**Poseban audio-vizualni
program za Noć muzeja,
30. siječnja 2026.**

ABOP

**+ DJ Danny Ocean
i DJ Prince Igor
& polaznici DJ radionice**

AJMO! dkc LAMPARNA

**Subota,
24.1.2026.
21.00**

preprodaja ulaznica na eventimu

LABINJONSKI ĐORNALIN

XXX

KONTAKT: L.A.E. XXI, **Nicole Golja**, nicole@lae.hr, 052.851.571

IMPRESSUM

UREDNIK: Daniel Mohorović

AUTORI: Sanja Franković Batelić i Đeni Zuliani Blašković, Mladen Bastijanić, Donald Blašković, Nenad Čakić, Ornela Gergorić, Bruna Gobo, Neda Milenkovski, Daniel Mohorović, Renata Kiršić Veselica

VIZUALI LABINA I RAPCA: kartolini iz zbirke Marijaneta Milevoja

IZDAVAČ: L.A.E. XXI, Rudarska 1, 52220 Labin, www.lae.hr

ZA IZDAVAČA: Dean Zahtila

GRAFIČKI DIZAJN I PRIJELOM: NoelMR / Azuver

TISAK: Novi List / NAKLADA: 3000 kom

Labin, prosinac 2025.

PROJEKT: Labinjonski đornalin
IZVODITELJ PROJEKTA: Nicole Golja

PARTNER: Gradska knjižnica Labin

„Labinjonski đornalin“ su financijski podržali Grad Labin i ACI d.d.

Projekt se provodi u sklopu Djelatnosti DKC Lamparna u 2025., koju sufinanciraju Ministarstvo kulture i medija RH te Zaklada Kultura nova.

Grad Labin

ADRIATIC CROATIA
INTERNATIONAL CLUB

Zaklada
Kultura nova

